

Written by - முனவைவர் இரா.சி.சுந்தரமயில், இணைப் பேராசிரியர், பஃசாகோஅர கிருஷ்ணம் மாள் மகளிர் கல்லூரி, பீளமடே, கயோயம்புத்தூர் - 641 004 -

Wednesday, 01 July 2020 10:52 - Last Updated Wednesday, 01 July 2020 10:56

அமறைந்த பிள்ளைத் தமிழ் நூல் இதுவொன்றே ஆகும். இந்நூல் காப்புப் பரவாத தில் பதினோரூ பாடல்களும் சிவங்கீரணை தொடங்கி பொன்னிசல் மற்றும் நீராடல் வரையுபுத் துப் பாடல்களும் பாவனை விளையாடலில் மஃன்று பாடல்களும் குதலமை மொழி, கலங்காடல், அம்மானை முறையே இரண்டு பாடல்களும் என மொத்தம் 120 பாடல்களைக் கொண்ட அமைக்கப்பட்டதுள்ளது. பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இந்நூல் அளவில் பெரியதாகவும், அமைப்பில் புதுமையானதாகவும் போற்றப்படுகிறது.

000 0000

அணி என்பது பொதுவாக அழகு என்ப பொருள்படும். பவணந்தி முனிவர்,

"மாடக்குச் சித்திரமும் மாநகர்க்குக் கோபுரமும் ஆடமதைத் தோள் நல்லார்க்கு அணியும் போல்"3

என்று சூட்டினார். தண்டியலங்காரம் கஃறும் அணிகள் இலக்கியத்திற்கு அழகு செய்வனவாகும். கவிஞர் தான் கருதிய பொருளபை பிறருக்கு எளிதாக உணர்த்துவும் அவர்களின் மனதனை ஈர்க்கவும் பயன்படுத்தும் உத்தி முறைகளில் சிறந்தவை அணிகளாகும். "கவிஞர்களுக்குத் தம் கருத்ததைத் தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் உரதைத் தற்குத் துணையாக இருப்பவை அணிகள் என்பார் சூப்பூரட்டியார்"4. இவ்வணிகள் படிப்பவர்களுக்கு மிகுந்த இன்பத்ததைத் தரவல்லன. தண்டியலங்கார ஆசிரியர் அணிகளை சொல்லணிகள், பொருளணிகள் என இரண்டாகப் பிரித்துக் கஃறுகின்றார். இவர்குறிப்பிடும் அணிகளில் பல தி.சி.பி. தமிழில் அமறைந்து அழகு செய்கின்றன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கன

1. உவமை 5. உயர்வு நவிற்சி
2. உருவகம் 6. சிலடே
3. தற்குறிப்பறேறம் 7. வறேற்றுமயைணி
4. இயல்பு நவிற்சி 8. சொற்பொருள் பின் வருநிலயைணி - என்பனவாகும்.

0000

"உவமை அணி அணிகளின் தாய் என்று அழகைக் கஃப்டுகிறது. உவமை என்பது கவிதைச் சுவயை மிகுவிக்கும் ஒரு சாதனமாகச் செயல்படுகிறது. கவிஞர்கள் உவமயைகை கயையானவது பொருளனை விளக்கவும் நீதியை வற்புறுத்தவமே"5. "அணிகளில் அடிப்படயானதும் மிகுந்த பயிற்சி உடயைதும் இலக்கியத்திற்கு இன்றியமயைாததும் பலவகை பொருளணிகளின் தோற்றக்களனாய் அமைவதும் உவமயைாகும்"6. மலேமும் "உவமை என்பது கவிஞன் கயையில் உள்ள விளக்கு. பொருள் என்பது அவன் மக்களக்குக் காட்டுகின்ற புறப்பொருள். கவிஞன் தன் கயிலுள்ள விளக்கால் புறப்பொருளனை மக்களக்கு அறிமுகம் செய்கின்றான்"7 எனவும் கஃறப்ப்டுகிறது. தி.சி.பி. தமிழில் இந்த உவமை அணியை ஆசிரியர் பல இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இவரின் உவமைகள் மரபு உவமை, இயற்கை உவமை, தோகை உவமை, உவம உருபுகள் என்ப பலவகைகளில் பிரித்துக் காணத்தக்கனவாகும்.

0000 0000

Written by - முனைவர் இரா.சி.சுந்தரமயில், இணைப் பேராசிரியர், பி.சாகோ அர கிருஷ்ணம் மாள் மகளிர் கல்லூரி, பீளம்பேடு, கோயம்புத்தூர் - 641 004 -

Wednesday, 01 July 2020 10:52 - Last Updated Wednesday, 01 July 2020 10:56

ஊராட்சித் துறை அமைச்சர் பொது தொடர்பு அலுவலகம், சென்னை
பொது இயல்பு எனலாம். பழங்காலம் தொடர்பு இன்று வரை வழிவழியாக ஒன்றையே ஒன்றிற்கு உவமையாகக் கற்றுத்தரவே மரபு நிலை உவமையாகும். தொல்காப்பியர் உவமப் போலியில் குறிப்பிடும், 'இதற்கு இதுதான் உவமை' என்று கற்றுத்தர மரபு உவமத்திற்குப் பொருத்தும் எனலாம். மகளிரின் கண்களுக்குக் குவளை, நயித்தல், மீன், வலை, மான், வண்டு போன்றவற்றை உவமையாகக் கற்றுத்தர மரபு. மகளிரின் இடகைக்குக் கொடி, துடி, நிலப் போன்றவற்றையும் நடகைக்கு அன்னம், பிடி ஆகியவற்றையும் முகத்திற்கு தாமரை, நிலவு ஆகியவற்றையும் உவமையாகப் பயன்படுத்துவது மரபு. தி.சி.பி. தமிழிலும் 'பிடி நட' (பா.4), 'விற்போல் நுதலால்' (பா.29), 'பளிங்கின் வளையுப்பான்' (பா.39), 'முத்தநகை' (பா.44), 'முகில் அளகாடவி' (பா.92) என்பன போன்ற பல மரபு உவமைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஊராட்சித் துறை அமைச்சர்

மனிதனின் முயற்சியும் ஆக்கமும் இன்றி இயல்பாக அமைந்தவற்றை இயற்கைப் பொருள்கள் என்று கருவாம். இவ்வியற்கையை ஒன்றிற்கு உவமையாகக் கற்றுமிடத்து அதனை இயற்கை உவமை எனப் பர. இவை மட்டுமல்லாது இயற்கையைக் நட்பெறுகின்ற நிகழ்ச்சியை உவமையாகக் கற்றுமிடத்தும் இயற்கை உவமை அமைவதுண்டு.

மபிங்கில்கள் உரசுவதால் எழும் தீ மபிங்கிறகாடு முழுவதையும் அழிப்பது இயற்கை. இவ்வியற்கை நிகழ்ச்சியை கம்பராமாயணத்தில் அரக்கர் குலத்தையே அழிக்கும் சர்ப்ப நகையின் தன்மையைக் கூறப்புகிறார் கம்பர 8.

கிருட்டிணையர் அவர்களும் இதுபோன்று பல இயற்கை உவமைகளை இந்நூலில் படவைத்துள்ளார். 'நிகழ் பிறை சூடர்போல் முக்கீற்றது' (பா.3), 'மிடறு திருந்திய குரலிசை வண்டினம் மடலறு பங்களையும் போல்' (பா.4), 'தயிரில் பிறைபோல்' (பா.43), 'கூடகாவிரி கங்களையள்' (பா.59), 'சறியும் மலரிடை வண்டு தனையுண்டு மீண்டும் திரும்பித் திரும்பி வரல் போல்' (பா.93) என்ப பல இயற்கை உவமையை ஆசிரியர் பல இடங்களில் கையாண்டுள்ளார்.

ஊராட்சித் துறை அமைச்சர்

உவமையில் அமையும் உருபுகளை நீக்கி உவமையையும் பொருளையும் தனித்தனியே காட்டுவது தொகை உவமை எனப்படும். 'முள்ளி மலர் விரல்' (பா.36), 'பொற்பாதம்' (பா.39), 'குமிழையே குறுதி நிற்கும்' (பா.51), 'கமல மகைகண்' (பா.51), 'தயோமதியே' (பா.52), 'கொங்கை மலை' (பா.92) போன்ற பல தொகை உவமைகள் இந்நூலில் பயின்று வருகின்றன.

ஊராட்சித் துறை அமைச்சர்

உவமையையும் பொருளையும் இணக்கம் சொற்கள் உவம உருபுகள் எனப்படும். தொல்காப்பியர் 38 உவம உருபுகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். அவற்றுள் 'என்ன', 'என்', 'நிகர்', 'போல்' அனைய என்பன போன்ற உவம உருபுகளைக் கிருட்டிணையர் இப்பிள்ளதைத் தமிழில் கையாண்டுள்ளார். 'உமியும் தவிடும் முளையும் போல்' (பா.43), 'நின் பரையுங்கருணை போல் பரையும் நீராடும்' (பா.119), 'கூடம் நிகர் கொங்கையள்' (பா.59), 'நாடகக் கணிகை நிகர் கோலக் கபாலமயில் நடனங்கள்' (பா.115), 'கண்கள் கயல் என்ன'

Written by - முனைவர் இரா.சி.சுந்தரமயில், இணைப் பேராசிரியர், பி.சாகோ அர கிருஷ்ணம் மாள் மகளிர் கல்லூரி, பீ.எம்.டீ., கோயம்புத்தூர் - 641 004 -

Wednesday, 01 July 2020 10:52 - Last Updated Wednesday, 01 July 2020 10:56

(பா.112), 'நம் பரமன் விளையாடல எனவோ' (பா.114), 'கூண கொண்ட வலே அனைய இரு கண்கள்' (பா.112).

ஊர்க்கோடு

உவமை அணிக்கு அடூத்து சிறப்பு பெறுவது உருவக அணியாகும். உவமை அணியின் வளர்ச்சி நிலையே உருவகமாகும். உவமை மூதல் நிலை அதன் மூந்திய நிலை உருவகமாகும் 9. உருவகத்தலை பொருள் உவமையோடூ ஒன்றி விடூவது என்று கஹலாம்.

“உவமையூம் பொருளூம் வறேறூமையொழிவித் துொன்றினை மாட்டின அஃ தூருவக மாகூம்”10

என உருவகம் பற்றித் தண்டியலங் காரம் கஹுகிறது. “பிரிதொரு பொருளோடூள்ள ஓப்புமையின் அழகூம் நூருக்கமூம் காரணமாக அப்புொருளாகவோ குறிப்புட்படூம் நிலையில் உருவகம் உருவாகின்றது”11. இவ் வூருவகங் களலை

- 1. துொகலை உருவகம்
- 2. விரி உருவகம்

என இரண்டாகப் பிரித்துக் கஹலாம்.

ஊர்க்கோடு ஊர்க்கோடு

பொருள், உருவகம் இரண்டையூம் இணைக்கூம் உறவூச் சூொற்கள் இல்லாமல் துொகலைப்டுத்திக் கஹூம் பொழூது அவலை துொகலை உருவகம் எனப்ப்டுகிறது. தி.சி.பி. தமிழில் 'இரூவிலைக் களிறுடூ' (பா.3), 'ஆலிலலைப் பஹ்துொட்டில்' (பா.24), 'உளக்கூயில்' (பா.39), 'வித்தினு் பொருளோ' (பா.54), பச்சலை மயிற்புடையோ, பச்சலை மடப்புடியோ' (பா.80) புலுன்ற பல துொகலை உருவகங் கள் பயினூரூருகின்றன.

ஊர்க்கோடு ஊர்க்கோடு

உருபுகள் வுளிப்புடயாக விரிந்து நிறு்கூமாயினு் அஃது விரி உருவகம் எனப்ப்டூம். 'ஆக', 'ஆகிய', 'என்னூம்', 'எனப்ப்டூம்', என்கின்ற உருபுகள் பிரிந்து நிறு்கூம் பொழூது அவலை விரி உருவகமாகின்றன. 'பூூரூவமரூவம் எனப்பஹு நவபுதேத்தினு்' (பா.1), 'துிருஞான சபுதலில் சிறு கத்தி ஆகியோ' (பா.2), 'மூக்திகு வித்தாகி ஞானக் குொழூந்துாகி மூதுரூம் ஓர் சூரூதியாகி'இ 'சித்திதூரூ சந்தமூம் சூுதிடமூம் ஆகியோ' (பா.10), 'வீ டூரூள் நுறூய் எனூம்' (பா.106) என்பன புலுன்ற விரி உருவகங் களூம் அமலைந்துள்ளன.

ஊர்க்கோடு ஊர்க்கோடு

இயல்பாக நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி மீ தூ கவிஞர் தம் கரூத்தலை ஁றறிக் கஹூவது தஹுுறிப்புறேறம் எனப்ப்டூம். கதலை மாந்தரின் இன்புத்திறு காக மகிழ்ந்து துன்புத்திறு காக அவலமூறூம் கவிஞலினு் காரல் இதஹுுறிப்புறேறுத்தலை உத்தியாகக் குொண்டூ புலப்ப்டூகின்றது எனலாம் 12.

“வலையிலு் சவுங்கயலை உய்க்கூம் பிணலலை அச்சம் புரியூம்

Written by - மூனவைவர் இரா.சி.சுந்தரமயில், இணைப் பேராசிரியர், பஞ்சாக்கோ அர கிருஷ்ணம் மாள் மகளிர்
கல் லரி, பீ எமடே, கயேயம் புத் தரி - 641 004 -
Wednesday, 01 July 2020 10:52 - Last Updated Wednesday, 01 July 2020 10:56

மாவடுவலை உப் பின் பட அலிக கும்
கடுவலைப் பின் தடாடரூமடே
அலையினசைச் சனெ்று அலைய வகைக் கும்” (பா.51)

இப் பாடலில் மீ ன் வலையில் அகப் படுவதும், மான் அஞ்சுவதும், மாவடு உப் பில்
ஊறிப் போவதும், நஞ்சு உடல் மூழுவதும் பரவாவதும், கடல் அலவைதும், இயற் கயைக
நடபெறும் செயல்கள். அம் மயின் கண் அழகூ காரணமாகவடே மீ ன் தன்ன
மாயத் துக்கொள்ள வலையில் விழூத் ததாகவும், மான் அஞ்சியதாகவும், மாவடு
ஊரியதாகவும், நஞ்சு ஓரிடத் தில் நில் லாது ஓடியதாகவும், கடல் அலவைதாகவும்
கவிஞர் தனக் கூறிப் பினை ஏற்றிப் பாடியுள் ளார்.

000000 000000000000

எவ்வகைப் பொருளையும் அல்லது செயலையும் உண்மையான முறையில் உள்ளபடி
உள்ளதாக விளக்கும் சொற்களால் அமைவது இயல் பு நவிற சியணி எனப் படும். அதாவது
மிகைப் படுத்தாது, உதாரணம் இல்லாது, உருவகப் படுத்தாது உள்ளதை உள்ளபடி
இயல் பாகக் க்றும் தன் மயைடதை எனப் பர். இது தன் மனை நவிற சியணி என்றும்
க்றப்படும்.

“முட்டாமரைப் பொகூட்டு அரசனும் கரூகைடல்
முகூட்டு அவணசைச் சலெவனும்
முககண் திருக கடவூளும் கண் டு” (பா.33)

000000 000000000000

உயர் வு நவிற சியணி வறும் கற்பனையே எனலாம். கவிஞன் தான் கண்ட காட்சியில் தன்
எண்ணங்களதைத் திணித் து மிகைப் படுத் திக் க்றுவான். “கற்போரும் வியந்தூ மகிழும்
படி பெரியதை மிகப் பெரியதாகவும், சிறியதை மிகச் சிறியதாகவும் திறமையுடன் க்றும்
அழகினில் அமையும் இயல் பினது உயர் வு நவிற சியணி”13. தண்டியலங்காரம் இதனை
அதிசியவணி என்று கூறிப் பிடுகிறது.

“அபிமூடியும் ஆயிரத்தூ எட்டு மாறூசு
சமெப் பொன் அழகூறச் சுவர் இயற்றி
அடட்திகக் கும் கால்கள் நட்டு நடுமரூ

000000 0000000 0000 0000000000

இடையில் அறவைீ டு பதினாலனை வகூத் து
முகூட்டு இனிய சமெப் பொற க்றறனை இட்டு
எழுகூதிரை கட்டி இரவூம் பகலும் எரியவடே
இருவிளகக் கூ ஏற்றி வதைத் துப்
படியிலகூ பதவிப் பழங்கலம் அடூக் கி
விளை பச சநலை இரூநாழியில்
பல்லூயிரும் உண் டு தகே கிட்டிடும்
அடூக் களைப் பல அடூப் பும் சமபப் பத்
திட மரூவூ பெரூவீ டு கட்டி” (பா.72)

Written by - முனவைவர் இரா.சி.சுந்தரமயில் , இணைப் பரோசிரியர் , பஶ்சாக்஠ோஅர கிருஷ்ணம் மாள் மகளிர் கல்லரி, பீளமடே, கயோயம்புத்தரி - 641 004 -

Wednesday, 01 July 2020 10:52 - Last Updated Wednesday, 01 July 2020 10:56

ப஠ொன் னால சுவராக கி, மகாமரேமலயைத் துணாக கி, சமெப் ப஠ொன் னால க஠்ர஠ை அமதைத் து, ச஠்ரிய சந் திரனவை விளகக் குகளாக் கி, உலகயைகே கலமாக் கி, இருநாழி நலெக் கொண்டு உலக உயிர்க் கினின் பசியபைப் ப஠ோக் க பரிய அ஠ுப் புகளகைக் கொண்ட அ஠ுக் களயை஠ோ஠ு செய்யப் பட்ட பரவீ ஠ு என் று உயர்வு பட க஠்றியிருப்பது பாலவரின் பாலமகைக் குச் சான் றாக அமகைகிறது.

ஐய்ய்ய்ய்ய ஐய்ய

஠ு ச஠ொல்ல஠ோ த஠ொடர஠ோ பல ப஠ொரூள் தரூம் வகயைில் அமவைது சிலடேவை அணியாகும் . தண் ஠ியலங் காரம் இதனை,

“஠ுவுகவைச் ச஠ொற் ற஠ொடர் பலப஠ொரூள் ப஠ெற் றி தரிதர வரூவைது சிலடேவை யாகும்”¹⁴

எனக் க஠்றுகிறது.

“க஠் பகத் தரூவுமகே கவ஠ுள் ஠ு பதுமநிதி கள் ளமுற் றது தனே஠ு஠ும் க஠் ஠ும஠ு ஠ு ஠ு ஠ு ஠ு” (பா.34)

இப் பாடலில் வரூம் க஠் பக மரம் கவ஠ுள் ஠ு எனும் ப஠ோது கிளகைளை உடயைது, க஠் ஠்ற஠ு஠ுயைது என஠ும் பதுமநிதி கள் ளமுற் றது எனும் ப஠ோது அரக் கர கள் ளால் பலம஠ுறவை கள் வாடப் பட்டது, கள் ளத் தனமாக உள் ளுக் குள் தனேயை஠ுயைது என஠ும் இருப஠ொரூள் தரூம் வகயைில் பாடப் ப஠ெ றுள் ஠ு.

ஐய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய

஠ுப் பமயை஠ுயை இரு ப஠ொரூள் கள் ளுக் கு இ஠ுயைகே உள் ள வறே றுமகைளைச் ச஠ொல்வது வறே றுமயைணி எனப் ப஠ும் . தி.சி.பி. தமிழில் ஠ு சில இடங் களில் இவ் வணியவை ஠ூசிரியர் பாடவை துள் ளார் .

“கனல் விளகைக் கும் கிளயைின் முத் தம் கதழ் ளரிக் கண்பொரியுமகே க஠ுநடவைச் சமெப் புகர் முகத்தின் கரியின் முத் தம் கரியுமகே” (பா.48)

என் று சிவகாமியம் மயைின் முத் தத் திற் கு ம஠்ங்கில் முத் து, யானயைின் க஠ொம்பில் த஠ொன்றும் முத் து, மகேமுத் து, மதிமுத் து, கரூம் பின் முத் து, தாமர஠ை நீ ர் முத் து இவை யாவற் றயைும் உவமயைாகக் க஠்றுகின் றார் . பின் பாடலின் இறுதியில்

“தனது முத் து அங் கு உனது முத் தம் தரூக முத் தம் தரூகவே! (பா.48)

என் று உன் முத் தமகே உரிமயை஠ுயைது, க஠் ஠்றம஠் றது என வறே றுமயையைும் ள஠ுத் து ம஠ொழிகின் றார் .

Written by - முனவைவர் இரா.சி.சுந்தரமயில், இணைப் பேராசிரியர், பி.சாகோ அர கிருஷ்ணம் மாள் மகளிர் கல்லூரி, பீ எம்டே, கோயம்புத்தூர் - 641 004 -

Wednesday, 01 July 2020 10:52 - Last Updated Wednesday, 01 July 2020 10:56

000000000000 0000000000000000

சொற்பொருள் பின்வருநிலையைணி என்பது சிய்யுளில் முன்னர் வந்த சொல் அதே பொருளில் பலமுறை வருவதாகும்.

“முத்த நகையால் முத்தம் நின்பால்
முகமாமதியால் முத்தம் நின்பால்
முகிற்குந் தலினால் முத்தம் நின்பால்
மலையானையினால் முத்தம் நின்பால்
நத்தார் களத்தால் முத்தம் நின்பால்” (பா.44)

வரிகள் தோறும் முத்தம் நின்பால் என்ற சொற்களும் முத்து உனக்கு உரிமையுடையது என்ற பொருளும் மாறாமல் பலமுறை வந்துள்ளன. பரவங்கள் தோறும் இவ்வணியைப் பாலவர் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

0000000000

தி.சி.பி. தமிழில் அணிச்சிறப்பு மிக்க பல பாடல்கள் படகைக் கப்பட்டுள்ளன. எட்டு வகையான அணிகளை இந்நூலில் ஆசிரியர் பயன்படுத்தியுள்ளார். உவமையணியை மரபு நிலையிலும் புதுமதை தன்மையோடும் படகைத் துள்ளார். இயற்கை நிகழ்ச்சியை பல இடங்களில் உவமையாகக் கையாண்டுள்ளார். உவம உருபோடும், அல்லாமலும் பல உவமகளைப் படகைத் துள்ளார். உருவகங்களை தொகை உருவகம், விரி உருவகம் என்ற இரு நிலைகளில் கையாண்டுள்ளார். பாடலுக்கு சுவை கிட்டும் தற்குறிப்பற்ற அணி, உயர்வு நவிற்சியணி ஆகியவற்றையும் தம் பாடல்களில் தந்துள்ளார். ஒரு பாடல் மட்டும் சிலடையணி பெற்று வருகிறது. முத்தப் பரவத்தில் பல பாடல்களை வற்றையணியில் படகைத் துள்ளார். மலேும் இயல்பான தன்மையை விளக்க இயல்பு நவிற்சி அணியையும், பரவங்கள் தோறும் சொற்பொருள் பின்வருநிலையணியையும் பயன்படுத்தியுள்ளார். இவ்வணிகள் அனதையும் தி.சி.பி. பிள்ளைத் தமிழ் நூலுக்குச் சிறப்பதை தரவதாகவும் பிப்போருக்கு இனபம் பயப்பதாகவும் அமனை துள்ளன.

00000000000000000000

1. கு.முத்துராசன், சவைப் பிள்ளைத் தமிழ் - ஒரு திறனாய்வு, ப.36
2. கு.முத்துராசன், பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியம், ப-234
3. நன்னில, எழுத்ததிகாரம், சிறப்புப்பாயிரம் (நூற்பா-9)
4. ந.சுப்புரெட்டியார், கவிதையனுபவம், ப.209
5. சிவஞான சுவாமிகள், சிறுநிலக்கியச் சொற்பொழிவுகள், ப.19
6. சா.வ.சுப்பிரமணியன், கம்பனின் இலக்கிய உத்திகள், ப.212
7. சா.சாமி ஐயா, சிவஞான முனிவரின் காஞ்சிப்புராணம் ஓர் ஆய்வு, ப.238
8. வான்தொடர் மங்கில் தந்த வயங்கு வெந்தீ இது என்ன தான்தொடர் காலத்தை எல்லாம் தொலைக்குமா அமனை து நின்றாள் கம்பராமாயணம், சூந் தரகாண்டம் - 2940
9. ரா.சீனிவாசன், சங்க காலத்தில் உவமகைகள், ப.5
10. தண்டியலங்காரம், நூற்பா - 36
11. ச.வ.சுப்பிரமணியன், கம்பனின் இலக்கிய உத்திகள், ப.287

000000: 0000000000 00000000000000 0000000000000000 0000000000

Written by - முனவைவர் இரா.சி.சுந்தரமயில், இணைப்பரோசிரியர், பஃசாகோஅர கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லரி, பீ ளமடே, ககோயம்புத்தரர் - 641 004 -

Wednesday, 01 July 2020 10:52 - Last Updated Wednesday, 01 July 2020 10:56

12. மலேது, ப.309

13. ககே.இராஜகோபாலச்சாரியார், இலக்கண விளக்கம், ப.93

14. தண்டியலங் காரம், நஃற்பா - 76

rssmdr@gmail.com